

B. Dinesen: Dette Lovforslag gaar jo ud paa at skaffe Læger og Fysici en større Løn, end de nu have, og det kan gerne være, at disse Embedsmænd i Forhold til de Embedsmænd, som man ellers kan stille dem i Niveaue med, ere uheldigt stillede. Man maa imidlertid gøre opmærksom paa, at disse Embedsmænd ikke skulle leve hovedsagelig af den Løn, de faa som Distriktslæger, men navnlig af deres Praksis, og det forekommer mig, at i disse Tider, som ere i høj Grad nedadgaende for Landets Hovederhverv, bør man i det hele taget være meget varsom med at forøge Udgifterne, enten de nu falde paa Stat eller paa Kommune. Dette Lovforslag vil imidlertid give forøgede Udgifter baade for Statskassen og for Kommunerne, hvad jeg straks skal omtale. Der er i Lovforslaget ikke som Motiv anført, at der ikke er tilstrækkelig mange Ansøgere til Distriktslægepladserne, men der er anført, at Grunden er navnlig at søge i den Omstændighed: „at de tvende under 9de April f. A. emanerede Love henholdsvis om det offentlige Fattigvæsen og om Alverdomsunderstøttelse til værdige trængende uden for Fattigvæsenet have medført en betydelig Forøgelse af det bemeldte Lægerpaahvilende Arbejde, som maa give dem et Retfærdighedskrav paa en Forhøjelse af deres Indtægter,“ og den ærede Justitsminister udtalte, da han forelagde Lovforslaget, at Anledningen til det netop var det samme: at de havde faaet et meget forøget Arbejde. Jeg tror nu imidlertid, at dette Motiv ikke er ganske rigtigt. Det er jo ganske vist, at Distriktslægerne ere forpligtede til at paatage sig disse Ting, men omkring i Landet er det vistnok de allerfleste Steder ikke Distriktslægerne, til hvem de ere overdragne. Jeg mangler ganske Materiale til at samle statistiske Oplysninger derom — det kan kun Regeringen gøre — men jeg kan dog sige, at de Steder, hvor jeg er kendt med Forholdene og har henvendt mig, er det ikke som Regel Distriktslægerne, der have de Forretninger. Det er overladt til andre Folk, og hvis det er overladt til Distriktslægerne, saa de Betaling for disse Forretninger. Jeg kan f. Eks. nævne, at i det Sogn, hvor jeg bor, og i de omliggende Sogne saa vel som i Sogne i andre Egne, hvortil jeg har henvendt mig, f. Eks. Lyngby og Sognene der omkring, er det saaledes, at det ikke er Distriktslægerne, som ere Fattiglæger, og at den Løge, som har disse Forretninger, har faaet forøget Lønning, navnlig i Anledning af de Love, som her er Tale om. Det samme gælder, hvor det har været Distriktslægen, som har faaet disse

Forretninger. Jeg kan saaledes anføre, at i mit Sogn har den Løge, til hvem disse Forretninger ere overdragne, faaet sin Lønning mere end fordoblet — nemlig multipliceret med $2\frac{1}{2}$ — fra 1. Januar 1892, netop i Anledning af de Love, der her er Tale om. Naar man nu altsaa vil give Distriktslægerne denne forøgede Lønning, og Motiveringen deraf skal være, at de have faaet dette forøgede Arbejde, som giver dem et Retfærdighedskrav derpaa, tror jeg, at denne Motivering ikke er ganske rigtig, fordi det meget ofte ikke er Distriktslægerne, der have de Forretninger, og det altsaa heller ikke er dem, der faa det forøgede Arbejde, og hvor de have faaet det, er det vistnok tit saaledes, at de faa Betaling af Kommunerne derfor, og at denne Betaling nu er bleven forøget. Det var kun dette, jeg vilde gøre opmærksom paa, at man altsaa i dette Tilfælde vilde efter denne Lov paabyrde baade Staten og Kommunerne forøgede Udgifter. Hvis saa Statthederne vilde gaa til Kommunen og gøre den opmærksom paa, at de havde forøget Budgettet paa Grund af disse Tillæg til deres Læger, vil jo Sogneraadet kunne gøre opmærksom paa, af det er netop ifølge de Lovforslag, som her er Tale om, at de have været nødsagede dertil, og at de kunde ikke vide, at der et Aar efter vilde komme et saadant Lovforslag fra Staten. Vilde saa de samme Statthedere gaa til Staten, vilde den vel svare: Det bliver Kommunernes Sag, hvad de ville gøre; de kunne forlange dette Arbejde af Distriktslægerne, og at de saa engagere private Læger dertil, bliver deres Sag. Dette ligger imidlertid til Dels i, at Distriktslægen tit bor langt borte og ikke kan overkomme den Praksis, her er Tale om. Resultatet for Statthederne vil imidlertid blive det, at der maa en hel Del Penge mere ud af Kommunekassen og af Statskassen, og saa komme Folk til den Erfaring, som de vel for øvrigt havde i Forvejen, at saa vel Staten som de kommunale Myndigheder bestræbe sig for at pumpe saa mange Penge ud af Folkets Lomme som muligt. Jeg mener altsaa, at skønt der muligvis nok kunde være Anledning til at tage dette Lovforslag under Overvejelse, da som sagt disse Embedsmænd maatte ere temmelig uheldigt stillede i Forhold til ligestillede Embedsmænd, ere dog Motiverne ikke tilforladelige, og det vil det under den videre Forhandling af Lovforslaget dog være værd at tage i Betragtning.

Blem: Lønningerne for Fysici og Distriktslæger ere jo som bekendt fastsatte ved